

smo pripravili veliko uspešnih mednarodnih aktivnosti, taborov (zadnja leta mednarodni teden turne smuke in poleti gorniški tečaj) in sej (nazadnje v PUS Bavšica oktobra 2003), pa tudi naši mladi planinci so uspešno sodelovali na tujih taborih, seminarjih in izmenjavah ter popotovanjih. V okviru YC UIAA smo med drugim na podlagi naših merit za tabore pripravili Kriterije in priporočila za mladinske tabore in druge aktivnosti, ki jih je potrdila YC UIAA, z namenom, da bi čim bolj izboljšali pogoje in izvedbo mednarodnih taborov.

MK PZS se vedno trudi dodati svoj košček razmišljanja v mozaik različnih spoznanj. Sledimo načelu »delo mladih z mladimi«. K temu pripomore tudi marsikateri mladinski odsek PD, ki je v svojem raznovrstnem in pravlačnem programu stopil prek meja in organiziral svoje tabore v tujini; nekateri mladinski odseki so celo povabili mlade planince iz tujine na svoje tabore.

Naj tudi za nas velja: *“Ljubezen do gora in pripravljenost na spoznavanje prijateljev nikoli ne mineta!”* Imejmo odprte oči in srce za vse novo, drugačno, lepo, veselo, koristno in poučno. Naj nas razveseljuje! Kar je dobro, ohranimo, slabo pa pustimo. ●

Umrl je Vlasto Kopač

27. aprila 2006 je umrl Vlasto Kopač (1913–2006), častni predsednik PZS, pisec, arhitekt, alpinist in gorski reševalec, ljubitelj ter reševalec naravnih vrednot, javni in kulturni delavec na mnogih področjih.

Na gori sem ti bliže

Na gori sem ti bliže kot kjer koli.
V tišini in samoti nisem sama;
nevidna vez se tukaj tke med nama,
vendar le jaz jo čutim, ti nikoli.

Dotikam skal se, in čeprav je stena
pod prsti raskava, jo roka boža
in živa je kot tvoja topla koža,
ki v sanjah le ljubkuje me svilenca.

V navezo svojo nikdar me ne vzameš,
samotna pota iščeš, proč od mene,
v objem planin te tiha žalost žene.

Tolažbe moje nočeš, ne objameš
nikoli me. Le goram se predajaš,
iz dneva v dan bolj tujec mi postajaš.

Metka

Moj koledar

Pomlad zelena lažne upe vzbuja
mi vsako leto s soncem, šopki cvetja,
da k meni prideš, da poslej poletja
v gorah s teboj užijem. Strast prebuja.

V pripeki hladno vodo na planini
v dlani zajemam, iz studenca pijem,
v prijazno senco se za stanom skrijem –
brez tebe spet. Kljubujem bolečini.

Ko rdeči krik jesenskih barv potihne,
še vedno hrepenenje v prsih kljuje,
a žar v očeh ugaša, pojenuje.

Ledeni veter zadnji up odpihne
in sneg nasuje čez stopinje tvoje.
Ko se stali, pa spet srce zapoje ...

Metka